

к рабочей силе на динамично изменяющемся рынке труда. Вследствие принятых мер будет достигнуто равновесие между спросом и предложением на рынке труда, уровень безработицы снизится до естественной, повысится уровень жизни населения, возрастут объемы реального ВВП и, несомненно, последует экономический рост страны в целом.

Научн. рук. Писаревская Г. И.

Литература: 1. Кутейнищина Т. Г. Профессиональное образование и рынок труда: эффективность взаимодействия / Т. Г. Кутейнищина // Человек и труд. – 2009. – № 6. – С. 53–56. 2. Петюх В. М. Ринок праці : навчальний посібник / В. М. Петюх. – К. : КНЕУ, 1999. – 288 с. 3. Экономика труда: социально-трудовые отношения / под. ред. Н. А. Волгина, Ю. Г. Одегова. – М. : Экзамен, 2002. – 736 с. 4. Есинова Н. И. Экономика труда : учебн. пособ. / Н. И. Есинова. – Х. : Изд. "Академия", 1999. – 188 с. 5. Бандур С. І. Про відповідність підготовки кадрів вимогам інноваційної моделі розвитку економіки: стан, проблеми, перспективи та шляхи забезпечення / С. І. Бандур, В. Т. Пухлій // Зайнятість та ринок праці: методологія, розвиток та конкурентоспроможність, проблеми ефективності : [зб. ст.]. Нац. акад. наук України, Рада по вивч. продукт. сил України ; [ред. кол. В. В. Онікієнко (голова) та ін.]. – К. : РВПС України, 2008. – 199 с. 6. Материали інформаційного сайту МВФ [Електронний ресурс] / "МВФ: Доля тіньової економіки України становить близько 20 %". – Режим доступу : <http://www.rbc.ua/rus/top/show/po-otsenkam-mvf-dolya-tenevoy-ekonomiki-ukrainy-sostavlyayet-13112012141100>. – Название с экрана. 7. Про зайнятість населення : Закон України // Законодавство України про працю станом на 25 травня 1999 року. – К. : Устина, 1999. 8. Инструкция о порядке ведения трудовых книжек работников, утвержденной приказом Министерства труда Украины, Министерства юстиции Украины, Министерства социальной защиты населения № 58 от 29.07.1993 г. // ВВР. – 1993.

УДК 00557:004

Топорова Л. Ю.

Студент 3 курсу
факультету економіки і права ХНЕУ ім. С. Кузнеця

ЕЛЕКТРОННІ КОМУНІКАЦІЇ ЯК ФУНДАМЕНТАЛЬНІ ПРОЦЕСИ УПРАВЛІННЯ ОРГАНІЗАЦІЄЮ

Анотация. Розглянуто комунікаційні зв'язки у професійній діяльності працівників в умовах технократизації менеджменту на сучасних промислових підприємствах та технічні задачі, що виконують телеработники у дистанційній трудовій діяльності.

Аннотация. Рассмотрены коммуникационные связи в профессиональной деятельности работников в условиях технократизации менеджмента на современных промышленных предприятиях и технические задачи, которые выполняют телеработники в дистанционной трудовой деятельности.

Annotation. Communication of workers in a professional activity under the conditions of management technocracy at modern industrial enterprises and technical tasks that teleworkers fulfill in their remote activities have been studied.

Ключові слова: дистанційна трудова діяльність, телеработник, телеработодавець, комунікаційні технології.

Для сучасних умов характерно застосування дистанційної трудової діяльності та високо-ефективної системи інформації, що в Україні знаходяться на стадії зародження.

Дистанційна трудова діяльність є управлінською інформаційною системою підприємства, яка складається з сукупності інформаційних процесів для задоволення потреби в інформації різних рівнів прийняття рішень. Інформаційна система складається з компонентів обробки інформації, внутрішніх і зовнішніх каналів передачі [1].

Останнім часом поряд із простими пристроями, що полегшують управлінську працю, та засобами оргтехніки, які використовують для складання документів, їх розмноження, оброблення, зберігання, пошуку та передавання, особливої популярності набули електронні комунікаційні системи і технології. Для їх створення використовуються комп'ютери, комп'ютерні мережі, телефони та інше устаткування, а також засоби програмного забезпечення, які дають змогу автоматизувати більшість рутинних операцій.

Серед основних дослідників дистанційної трудової діяльності та інформаційних систем можна виділити таких вчених, як: Пономаренко В. С., Пушкар О. І., Балакірева С. О., Дідковська Л. Г., Стадник В. В., Йохна М. А., Яковлева Т. І., Паринов С. І., В. Чернухін, Шекшня С. В., Т. Веблен, Дж. Бернхем, Р. Арона, Д. Белл та багато інших [2].

Учасниками дистанційних трудових відносин є телепрацівник і телероботодавець. Отже, телепрацівник – це працівник, який частину або весь обсяг власних завдань професійної діяльності виконує, не знаходячись при цьому в приміщенні телероботодавця. На відміну від телепрацівника точне визначення "телероботодавець" відсутнє. Але виходячи з того, що дистанційна трудова діяльність є однією з форм традиційної трудової діяльності, то телероботодавець – це той, хто забезпечує телепрацівника роботою. Яка здійснюється останнім у режимі дистанційної трудової діяльності з метою отримання кінцевих результатів. У ролі телероботодавця від імені підприємства може виступати безпосередній менеджер телепрацівника [3].

Організація становить інформаційну систему, комплексну структуру комунікацій і сукупність взаємин між працівниками через технічні засоби зв'язку. Телепрацівник і телероботодавець взаємодіють між собою за рахунок каналів комунікацій систем управління. Тому також можна виділити суб'єкт та об'єкт управління дистанційної трудової діяльності на підприємстві. Суб'єкти управління – це керівники та спеціалісти, які виконують функції управління стосовно об'єктів управління. Об'єкт – це дистанційна трудова діяльність персоналу організації – телепрацівників.

Головною особливістю дистанційної трудової діяльності є те, що в ході телетрудової діяльності процес взаємодії суб'єктів частково або повністю відбувається шляхом застосування інформаційно-комунікаційних технологій, що, у свою чергу, дає змогу позбавитися від географічного та часового обмеження при здійсненні трудових взаємовідносин. Кожен телепрацівник виконує свою роботу. Для виконання конкретної роботи в режимі дистанційної трудової діяльності певний телепрацівник виконує завдання професійної діяльності, такі, як стереотипні, діагностичні та евристичні [4].

Стереотипні завдання діяльності, які передбачають діяльність відповідно до заданого алгоритму, що характеризується однозначним набором добре відомих, раніше відібраних складних операцій і потребують використання значних масивів оперативної та раніше засвоєної інформації. До стереотипних завдань можна віднести такі дії: складання тексту, створення баз даних, розроблення графічних об'єктів, створення електронної версії (набір тексту), редагування і переклад тексту, підготовка до друку, відповідь на телефонні дзвінки, відправлення й отримання електронних послань.

Діагностичні завдання діяльності передбачають діяльність відповідно до алгоритму, що містить процедуру часткового конструювання рішення щодо застосування відповідних операцій і потребують використання значних масивів оперативної та раніше засвоєної інформації. До діагностичних завдань відносяться: підтримка зв'язків із клієнтами та постачальниками, з громадськістю. Проведення моніторингу внутрішнього і зовнішнього середовища підприємства, надання консультацій, конструювання процесів та виробів, здійснення маркетингових досліджень, складання фінансової звітності, ведення бухгалтерського обліку.

Евристичні завдання передбачають діяльність за складним алгоритмом, що містить процедуру конструювання рішення й потребують використання великих масивів оперативної та раніше засвоєної інформації. До них можна віднести: віддання розпоряджень та наказів, координація дій індивідуальних працівників та робочої групи, проведення зборів та засідань, співбесід та тренінгів, контроль за виконанням робочих завдань підпорядкованими працівниками, підготовка аналітичних звітів із виконаної власної роботи, оцінка результатів виконання робочих завдань, підвищення власного професійно-кваліфікаційного рівня підготовки та підлеглих працівників, забезпечення оптимізації виконання управлінських функцій і праці підлеглих.

Від класу завдань професійної діяльності конкретного телепрацівника залежить склад технічного та програмного забезпечення його дистанційної трудової діяльності. Можна виділити такі групи технічного та програмного забезпечення. Аналіз та узагальнення відповідної літератури [2; 4 – 6] дозволив встановити взаємозв'язок між телероботодавцем та різними групами телепрацівників, а також склад технічного та програмного забезпечення кожного з них подано на рисунку.

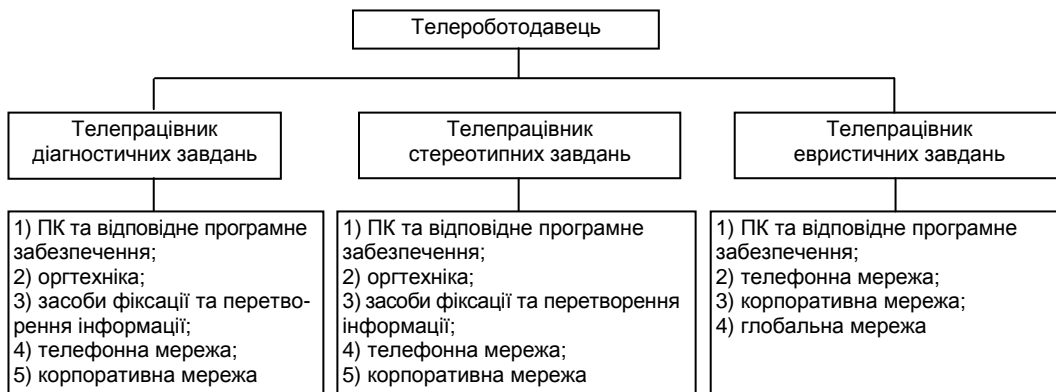

Рис. Комунікаційні зв'язки та технічні завдання для професійної діяльності для кожного класу завдань

Дистанційна трудова діяльність характеризується такими компонентами:

- 1) децентралізацією робочих місць;
- 2) гнучкою зайнятістю;
- 3) висококваліфікованою працею;
- 4) розвитком сфери послуг;
- 5) використанням інформаційно-комунікаційних технологій.

Побудова схеми комутаційних зв'язків між телероботодавцем та телепрацівниками різних груп, залежно від виконання ними завдань, а також технічне забезпечення телепрацівників на підприємстві є основою для розробки теоретико-методичного механізму застосування дистанційної трудової діяльності в умовах вітчизняних підприємств. Дистанційна трудова діяльність допомагає менеджерам скоротити витрати часу на технічні операції опрацювання інформації і тим самим збільшити їх ресурси на творчі процеси, зробити управлінську працю інтенсивнішою та результативнішою.

Наук. керівн. Касьмін Д. С.

Література: 1. Дідковська Л. Г. Менеджмент : навчальний посібник / Л. Г. Дідковська, П. Л. Гордієнко. – 2007. – С. 168–192. 2. Назарова С. О. Категоріальний аналіз предметної області дослідження дистанційної трудової діяльності персоналу підприємства / С. О. Назарова // Економічний аналіз. – 2008. – № 19. – С. 204–208. 3. Пономаренко В. С. Проблеми й перспективи розвитку інформаційних систем і технологій в економіці / В. С. Пономаренко // Управління розвитком. – 2004. – № 2. Спецвипуск. – С. 3–4. 4. Пушкар О. І. Тенденції і проблеми управління інформаційними ресурсами підприємства / О. І. Пушкар // Управління розвитком. – 2010. – № 6 (82). – С. 60–64. 5. Пушкар О. І. Систематизація та класифікація дистанційної трудової діяльності персоналу організації / О. І. Пушкар, С. О. Балакірева // Економіка розвитку. – 2007. – № 1 (41). – С. 72–76. 6. Пушкар О. І. Соціально-економічні аспекти дистанційної трудової діяльності / О. І. Пушкар, С. О. Балакірева // Економіка розвитку. – 2005. – № 4 (36). – С. 5–7.

УДК 336.221.4

Тріфонова О. К.

Студент 4 курсу
фінансового факультету ХНЕУ ім. С. Кузнеця

ЕВОЛЮЦІЯ ТЕОРІЇ ОПОДАТКУВАННЯ В УКРАЇНІ ТА ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ

Анотація. Розглянуто еволюційні аспекти розвитку системи оподаткування в Україні та зарубіжних країнах з метою покращення податкової системи України. Підкреслено зміну уявлення про економічну сутність податків під впливом розвитку вчення про державу.

Аннотация. Рассмотрены эволюционные аспекты развития системы налогообложения в Украине и зарубежных странах с целью улучшения налоговой системы Украины. Подчеркнуто изменение представлений об экономической сущности налогов под влиянием развития учения о государстве.

Annotation. Evolutionary aspects of the tax system in Ukraine and foreign countries are considered aiming to improve Ukraine's taxation system. Change in the idea of the economic essence of taxes under the influence of the development of the doctrine about the state is emphasised.

Ключові слова: податкова система, теорія оподаткування, податки, оподаткування.

Актуальність даної теми полягає в тому, що в етапах розвитку теорії оподаткування можна підкреслити головні моменти та проаналізувати їх для подальшого еволюціонування системи оподаткування в Україні. Взавши це до уваги, можна покращити податкову систему України, яка на даний момент у нашій країні майже сформована, але потребує незначного втручання.

Розвиток оподаткування в Україні був передумовлений формуванням людського суспільства. Виникнення податків на початковому етапі розвитку людської цивілізації пов'язане з найпершими людськими потребами, які могли задовольнятися через усупільнену діяльність. Вагомий внесок у розвиток теорії оподаткування внесли: Адам Сміт – говорив про те, що податки для тих, хто їх сплачує, – ознака не рабства, а свободи; англійські філософи-економісти Гоббс та Локк досліджували окремі аспекти оподаткування; німецький камераліст Л. фон Секендорф вперше висловив ідею про зв'язок народного господарства, добробуту та податкоспроможності населення; К. Віксель – вніс перший внесок у розвиток оподаткування. Проблеми оподаткування знайшли відображення